

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X ANUL 24, NR. 647, IULIE 2021

Editorial Gândul cel bun

Începând de la mijlocul lunii mai 2021, traversăm o perioadă de oarecare relaxare, privind constrângerile pandemice, odată cu renunțarea la masca de protecție în spațiile deschise.

Deși, oficial, avem această libertate, multe persoane, în special cele vârstnice, în virtutea inerției sau ca o măsură înțeleaptă de prevedere, continuă să poarte masca chiar și atunci când se află pe stradă, în parc. O nouă serie de măsuri benefice se anunță începând cu 15 iulie.

De multe ori, mă gândesc și eu, ca și dumneavoastră, dragi cititori, la ce va urma după trecerea pandemiei. Ne vom reveni definitiv din starea de șoc pe care am trăit-o? Vom mai fi vreodată cum eram, în relația cu ceilalți? Oare cum va arăta societatea viitorului, pe care toată omenirea se străduiește acum să o reconstruiască?

Mulți dintre noi, aparent, continuăm să ne vedem de viața noastră: mergem la muncă, ne facem datoria cât putem mai bine, ne aprovizionăm cu cele necesare traiului de zi cu zi. Ajunși acasă, rezolvăm treburile cu prioritate și ne mai gândim și la un bine meritat concediu de odihnă, apoi deschidem televizorul, să vedem ce se mai întâmplă aici și acolo...

„Nu te mai uita la televizor”, îmi spune gândul cel bun! „Tu nu realizezi că oamenii se hrănesc cu dramele altora? Nu vezi că știrile de bine au fost parcă scoase din grila de posturile de televiziune, prioritate având aspectele care ilustrează dezastre, durere, drame, moarte...? Pentru starea anormală prin care trece lumea, cât crezi că se datorează adevăratei realități și cât surselor de manipulare: tiparul, radioul, televizorul, telefonul...?”

Dau ascultare gândului. Închid televizorul și aleg o carte din bibliotecă. Încep să citesc, sperând la o binevenită relaxare... Familii destrămate, violență domestică, părinți irresponsabili, copii abandonati, războaie, sânge, atacuri violente asupra semenilor, considerați dușmani, fiindcă au o altă religie sau o altă viziune asupra lumii. Trebuie să tragi tu primul cu arma, să deschizi tu mai întâi focul, dacă vrei să rămâi în viață și să te întorci întreg la cei care te așteaptă acasă...

Și toate acestea, fiindcă și literatura, doar, se inspiră din realitate!

Pun cartea pe masă. Gândul bun este lângă mine. „Nu fi dezamăgit! Milioane de păcănteni trec prin asta. Știrile proaste care cad zilnic asupra oamenilor, ca niște bombe, sunt lansate, ca să țină lumea înspăimântată. Din cauza spaimei, pe un fond propice, mulți cedează fizic și psihic...!”

„Când vom afla despre ce este vorba?”, îmi întreb gândul, crezând că el le știe pe toate. Gestul lui cu ridicatul din umeri este mai mult decât edificator...

Domnița Neaga

File din agenda culturală roșioareană

Azi ne coasem mândră ie

Multe furtuni ale istoriei s-au abătut asupra noastră; noi am rămas aici uniți „în cuget și-n simțiri”. Poate niciodată nu ne-a fost ușor; nici azi nu ne este. Însă, întotdeauna am găsit alinare în lucruri și ocupații care ne-au fost dragi, ne-au dat puterea să trecem peste orice apăsare și să rămânem aici între hotarele noastre care, deși ciuntite, ne-au unit și ne-au făcut mai hotărâți în a ne păstra ființa. Ne-am recunoscut după vorbă

zâne, povești cu acul... Da, cu acul! Ce povești frumoase au spus și încă mai spun românele noastre cu acul! Am ascultat zilele trecute povestea unei românești la Casa de Cultură din orașul Roșiori de Vede spusă de admirabila doamnă Monica Tuinete, un mesager al culturii de pe plaiurile Teleormanului, și nu numai, în cadrul manifestărilor culturale ce se desfășoară cu succes aici.

Ion Drăghici
Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România
Membru al Uniunii Scriitorilor din România
Foto: Veronica Cojocar

[Continuare în pagina 8](#)

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman în dialog cu dumneavoastră

Pomind de la misiunea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman de a contribui la o cât mai bună înțelegere a

dialogurilor cu publicul teleormănean, prioritatea fiind nevoia de informare a tuturor cetățenilor indiferent de vârstă,

Unii Europene, a scopurilor, valorilor și politicilor acestora, a priorităților pentru anul 2021: **Pactul verde european și O Europă pregătită pentru era digitală**, dar și prezentarea, promovarea și organizarea de sesiuni de training privind utilizarea platformei **Conferinței privind viitorul Europei**, la finalul lunii iunie și începutul lunii iulie, ED Teleorman și-a continuat seria

pregătire profesională, orientare religioasă sau categorie socială din care fac parte. Și cum o parte a publicului nostru se află deja în vacanță, activitatea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman s-a pliat pe această realitate estivală.

Text și foto:
Aurelia Bărbuț – consilier de comunicare
Marinela Rușanu – manager ED Teleorman

[Continuare în pagina 8](#)

Interviu

Puterea vindecătoare a unui dans arhaic

Miezul verii este marcat în fiecare an de sărbătoarea Rusaliilor, care aduce cu sine o pleiadă de obiceiuri frumoase, încântătoare și pitorești prin arhaismul lor: Drăgaica, Păpăruțele, Călușul, Spălatul pe picioare etc. Fiecare dintre ele împletesc elemente de reminiscență precristiană cu altele evident religioase, iar continuitatea lor în spațiul carpato-danubiano-pontic reprezintă un bun imaterial de care fiecare român ar trebui să fie mândru și pe care cu toții ar trebui să învățăm să-l fructificăm, mai ales dacă vorbim despre promovarea imaginii țării noastre.

Dintre acestea, dansul Călușului se înscrie în tradiția jocurilor taumaturgice, cu izvoare până în Antichitate. Este un dans ritualic, înscris în cultul Soarelui, executat numai de bărbați, de Rusalii.

Manifestările culturale din ultimii ani au adus în atenția publicului roșioarean un grup de dansatori de vârste diferite, care, sub îndrumarea domnului Andrei Hamza, aduc bucurie în ochii privitorului și un freamăt cu reverberații ancestrale în sufletul acestuia. Într-un secol XXI, în care tinerii au parte de tentații din ce în ce mai sofisticate, prezența unui astfel de ansamblu popular vine ca o confirmare a importanței pe care trebuie să o joace în viațile noastre tradițiile românești atât de frumoase, iar în rândurile următoare domnul Hamza ne explică viziunea unui tânăr asupra acestui aspect.

A consemnat prof. **Eugenia Staicu**

[Continuare în pagina 9](#)

„Bujoreii din Troianul”

Cu câțiva ani în urmă, a luat ființă în comuna Troianul un Ansamblu folcloric format din elevii a Școlii gimnaziale din localitate, ansamblu ce primea numele de „Bujoreii din Troianul”, nume sugerat de bujorul românesc de câmpie — *Paeonia peregrina* — varietatea romanică aflată în Pădurea Cornetu din imediata apropiere a satului, bujor ce este protejat de lege prin decizia Academiei Române, fiind o floare extrem de frumoasă, dar pe cale de dispariție. Este floarea care, alături de unele personalități ale satului, a făcut ca numele comunei să fie cunoscut în aproape întreaga țară.

Ansamblul de dansuri „Bujoreii din Troianul” a pregătit și a prezentat de-a lungul câtorva ani o suită de dansuri specifice locului, promovând folclorul local în județ și în țară prin diferite turnee sau printr-o televiziune.

În anul 2020, la Editura Aius din Craiova, a apărut cartea

Tradiția Călușului în Teleorman — de la ritual la spectacol a poetului, criticului și istoricului literar Stan V. Cristea, pasionat, riguros și neobosit cercetător. Printre multele și bogatele informații despre tradiția Călușului în Teleorman (originea, atestarea, evoluția, semnificația, recuzita și destructurarea acestuia), autorul menționează că: „Lucrarea de față nu și-a propus să avanseze nici idei și nici soluții pentru strategii de salvare, revitalizare și păstrare a obiceiului Călușului în Teleorman, dar a realizat o radiografiere exactă, însoțită de un corpus al descrierilor Călușului, așa cum s-a practicat în diferite localități, și de o bogată iconografie, în foarte multe ipostaze inedite, a ceea ce a însemnat și mai înseamnă Călușul în Teleorman, oferind astfel argumente pertinente pentru acțiuni ce pot salva acest obicei de

la pierirea lui definitivă în această zonă, unde a avut o prezență atât de semnificativă.”

În acest spirit, Ansamblul de dansuri „Bujoreii din Troianul” cu sprijinul autorităților locale și sub îndrumarea instructorului Milian Cotruță, a introdus în programul său Călușul românesc, reușind ca, în zilele de Rusali-2021, să susțină câteva spectacole artistice în diferite zone ale comunei în fața unui numeros public. Merită subliniat faptul că tinerii călușari nu s-au limitat doar la spectaculosul joc plin de dinamism și virtuozitate, ci au respectat și o bună parte din ritualurile străvechi ale acestuia: ceremonialul de constituire,

pregătirea steagului, jurământul, spargerea călușului, îngroparea steagului. Călușarii îmbrăcați în cămăși lungi albe cusute cu rânuri, cu țigări albe, cu bete în diagonală pe piept, cu ciucuri și panglicii multicolore prinse de pâlării, cu tradiționalele opinci în

picioare și cu bete în mâini au încântat privirile spectatorilor. Nu mai puțin încântați au fost spectatorii de spectaculozitatea jocului!

În speranța că vor reînvia tradițiile, datinile și obiceiurile din străbuni, semn al identității noastre de români, nelăsându-le să devină simple amintiri în istoria satului, din această pagină de ziar, îi felicităm din inimă pe tinerii călușari din Troianul, aducând mulțumiri și celor ce s-au ocupat de organizarea și pregătirea lor: instructorul Milian Cotruță, preotul Marius Dincă, primarul Ionel Neagu, directorul școlii, Paul Roată, și, nu în ultimul rând, părinților copiilor din ansamblu care i-au sprijinit pe aceștia nu numai din punct de vedere moral, ci și financiar!

Prof. Ion Scariat
Foto: Ion Scariat

Trăire creștină Omul frumos iubește și iartă

Vremurile pe care le trăim, credem noi, sunt cele mai tulburi care distorsionează perspectiva vieții fiecăruia. Este și nu prea. Acum, în condiții de stres, agitație, stare de nervozitate, agresivitate și violență, împrejurări în care niciunul dintre noi nu mai are loc, timp, îngăduință, bunăvoință și înțelegere (față de celălalt, adică față de aproapele și semenul nostru, am considerat că fiind bine venită abordarea unei asemenea teme, deși ea a fost tratată îndelung și minuțios de mulți Sfinți Părinți ai Bisericii și de către vestii teologi, deoarece constat faptul că ne aflăm într-o perioadă de mari frământări și permanente crize care, multe dintre ele, se datorează (și) faptului că nu avem, mulți dintre noi, o viziune corectă asupra iubirii și iertării, care sunt două virtuți foarte importante, de-a dreptul indispensabile, pentru realizarea unui progres duhovnicesc în viața noastră spirituală.

Cunoaștem faptul că pentru spiritualitatea ortodoxă viața duhovnicescă este o permanentă mergere înainte, o permanentă înaintare către culmile desăvârșiri, care trebuie abordată existențial și trebuie trăită până la ținta ei supremă care este unirea cu Dumnezeu, îndumnezeirea. Această înaintare către desăvârșire nu este doar un urcuș, treplat și uniform, ci poartă permanent în sine caracterul unei lupte încordate în vederea dobândirii asemănării cu Dumnezeu, prin har și lucrare.

Vieța duhovnicescă, după cum o demonstrează experiența marilor Părinți duhovnicești, se desfășoară între adâncurile păcatului și piscurile virtuților. Drumul către virtute trece, obligatoriu și inevitabil, prin podoaba încercărilor duhovnicești, a ispitelor și necazurilor, a „supărărilor fără de voie”, a „pătîmirilor fără de voie”. „Pentru aceea, ascetica ortodoxă face din răbdare, bunătața și îngăduința acestora o adevărată virtute — fiind scoțită a șasea în lista tradițională a virtuților și este pusă în legătură cu smerenia și iubirea, căci scopul lor fundamental este dobândirea smereniei sau a smeritei cugetări — care duce la adevărata iubire de Dumnezeu și de oameni.

O întreagă viață poate nu facem altceva decât să învățăm ce este iertarea. Până și Dumnezeu, Cel Bun și Milostiv, pururea are bunăvoință, dragoste, bunătața și îngăduință să iubească și să ierte. De ce spun acest lucru, care poate să genereze ori să provoace mirare? Voi da dreptate celui ce-mi va spune că El, Dumnezeu fiind, nu are cum să nu ierte, în mod continuu și permanent sau neînțecat. Dar în să spun că nu este drept și cinstit să uităm că omul a apărut numai fiindcă Dumnezeu a vrut ca el să apară. Iar perfecțiunea iubirii din sânul Sfinței

Treimi nu avea nevoie de iertare. Acolo unde iubirea nu este alterată, degradată și deteriorată, nu este nevoie de iertare. Căci iubirea iartă doar ceea ce nu este iubire. Iartă tot ceea ce nu ține de sine, tot ceea ce a ieșit de la sine.

Altfel spus, iertarea, nevoia ei, a apărut odată cu omul. Ființa aceasta, creată din pământ și purtătoare de suflare dumnezeiască, nu poate exista fără iertare. Inșasi numele omului este „iertare”. De la prima lui cădere și până la ultima lui suflare, acesta este cuvântul de care atârnă viața, dar mai ales veșnicia lui. Fără om, Dumnezeu ar fi doar iubire. Dar pentru că există omul, El este iubire și iertare. A iertat Dumnezeu atunci când omul a ales pentru prima oară să nu-L mai iubească. Și de atunci totul se concentrează și se rezumă la acest tainic și desăvârșit act al iertării, dezinteresate. Adică al iubirii necondiționate. Omul L-a constrâns și obligat pe Creatorul lui să-L ierte. Altfel nu se putea. Altfel risca să se întoarcă în neînfință din care a fost chemat la viață. Iar Dumnezeu, dintr-o iubire nemărginită și nelimitată, a descoperit și iertarea. A primit-o, a acceptat-o și a dăruit-o omului pentru veșnicie. Doar pentru ca acesta să (mai) poată trăi și nu oricum, ci încă veșnic.

Nu are rost să ne imaginăm lumea fără iertarea divină. Atunci când S-a hotărât să îl creeze pe om, Domnul Dumnezeu a știut că, oarecum, trebuia să adauge ceva și pentru Sine. De ce? Fiindcă El știa că această creatură și plâsmuire a mâinilor Sale va greși. Cunoștea faptul că omul va părăsi iubirea Lui și că va cădea. Dar L-a iubit și așa, adică în aceste condiții, ca un tată și ca un Părinte iubitor, îndelungrăbdător și Multmilostiv. L-a iubit libertatea care se desprindea din libertatea Lui și care, prin păcat, se îndrepta cu pași repezi spre hăul neantului. Nu L-a creat pentru a-l ține doar pentru Sine. Nu L-a legat de inima Sa și nu L-a obligat să stea în brațele iubirii Sale. L-a creat și L-a chemat la Sine. L-a iubit, dar nu L-a sufocat cu iubirea Sa. L-a creat ca să fie al Lui, dar nu cu să-l dețină și să posedă ca pe un obiect.

Și acest raport, comportament și joc divin al iubirii are și alte valențe! Dumnezeu a creat pe omul ce avea să-L pună pe Cruce pe Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Fiul lui Dumnezeu. A creat din iubire această ființă, cu toate că știa că-L va condamna la moarte și încă moarte pe Cruce. Căci, la urma urmelor, Crucea nu este un incident sau accident, nu este ceva hotărât de om. De aceea și vorbim de nebunia celor ce nu iubesc Sfânta Cruce! De ce? Pentru că Sfânta Treime a privit Crucea atunci când a zidit pe om! Și, luând cu mâinile Sale țărâna din țărână, a făcut omului mâinile care-l vor prizoni pe Iisus Hristos pe Cruce. Și făcându-i gura, a știut că

doar în acest mod va putea omul să strige: „Răstignește-L!”.

Dar, cum totul este la Dumnezeu iubire, atunci El a mers până la capăt cu actul creării omului. Nu zic că s-ar fi modificat ceva la Cel Atotputernic! Doar că iubirea învață, cu multă și îndelungă răbdare, să ierte. Nu ne cere nimic în schimb. Nu vrea nimic pentru Sine. Iubirea era (este și va fi) absolută și desăvârșită între Persoanele Sfinței Treimi. Omul ar fi putut prea bine să lipească încă o veșnicie de acum încolo. Dar Dumnezeu a vrut alături o ființă capabilă a iubi cu iubirea Sa. A donat mai există cineva aproape ca și El! Să simtă ceea ce simte El. Să iubească așa cum iubește El. Să îmbrățișeze bucuria deplină așa după cum și El o îmbrățișează... Și ar mai fi ceva... să ierte așa cum doar El știe a ierta! Iertarea a apărut doar pentru că, altfel, omul ar fi murit fără ea. Dumnezeu Se oferă și în acest caz. Da, absolut tot. Inșă, din nou, nu atentează la libertatea omului. Căci acesta se usucă și se vestejește, din punct de vedere sufletesc, se întunecă și abia mai trăiește fără această iertare.

Dar, în prea multe cazuri, omul, din păcate, nu caută iertarea. Nu mai simte nevoia, eficiența și importanța ei. Iar Dumnezeu nu are ce face. Voința și puterea divină se opresc acolo unde începe libertatea umană. Aici doar omul singur este stăpân absolut. El poruncește, iar Dumnezeu respectă. Cu sfințenie și pentru veșnicie. Deoarece El nu poate și nici nu are pentru ce să-și caare iertare. El doar iubește. În mod deplin, desăvârșit și necondiționat. Iar iubirea niciodată nu are nevoie de iertare. Căci nu greșește, cu atât mai puțin, nu păcătuiește, ca noi, oamenii. Nu cade și nici nu rânește. Doar se dăruiește în mod plătând, suav și tot mai deplin. Ea este Lumina, iar această nu are cum să greșească ori să păcătuiească. Ea este Adevărul care nu poate să cadă. Ea este Viața, iar Viața este Dumnezeu. Numai iubire...

Dumnezeu nu ne oferă iertarea Sa precum un despot ascuns în ceruri, inaccesibil, inabordabil și de nepătruns. Nu ne-a tratat și nici niciodată de Sus, de la distanță. Ci încă din prima clipă și primul moment S-a uitat în ochii noștri. A suflat duh de viață în noi și de atunci începea. El suflă și răsuflă lângă noi. O clipă de ne-ar fi părăsit, ne-ar fi înghițit neantul. Ne ține în mâna Sa dreaptă, chiar dacă această mână a Lui, din cauza aceleiași libertăți a omului, este condamnată să se întindă până în iad... Tot ca să-l țină și susțină pe omul care a ales să nu fie iertat. Nu că nu ar dori Dumnezeu, ci pentru că el nu a vrut ca Dumnezeu să vrea!

-va urma-

Pr. Păunescu Eugen Cătălin

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Se întâmplă și la marginea orașului: societatea agricolă „Cetatea”, condusă de la înființare de Florea Lazăr, construiește o magazie nouă și recondiționează două grajduri, pentru alte utilizări. Această unitate agricolă are în funcțiune de câțiva ani o basculă cântar electronică, modernă.

La prânz

Pe terenul fostului „Trafag” a fost construit un supermarket „Penny”, dat în folosință în ultima treime a lunii mai, anul acesta, cu intrarea principală pe

strada Republicii. La sud de aliniamentul căii ferate Roșiori Nord — Roșiori Est, pe terenul fostei întreprinderi „Antreprenorul”, s-a construit un nou „Lidl” și un alt supermarket va fi dat în folosință în lunile următoare.

În amurg

Pe șoseaua E70, între cele două stații „Lukoil”, din vestul orașului Roșiori de Vede, au apărut în ultimii ani, în detrimentul terenului arabil, o magazie impunătoare a unei societăți agricole, un hotel, două unități de dezmembrări auto ș.a.

Gh. Tutcălu

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Responsabil de număr - Monica Tuinete

Tehnoredactare - Alexandru Rusu

Colectiv de redacție:

Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Petre Bozdoc, Ion Scariat, Eugenia Staicu, Gheorghe Tutcălu, Gheorghe Vlad, Eugen Cătălin Păunescu, Florin Iordăchită, Daniela Argeșeanu, Gabriel Argeșeanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete

Culegere texte - Monica Tuinete

Distribuire presă: Elvira Stângă

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialului publicat revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Luna aceasta, la Muzeul Municipal de Istorie Petre Voivozeanu

Seara de Sânziene. Poemul iei

Din cele mai vechi timpuri, solstiul de vară a constituit un mare prilej de bucurie și sărbătoare, fiind adesea asociat în tradițiile populare cu strângerea recoltei. Zilele din preajma solstiului sunt considerate favorabile unor magii puternice. În tradiția populară românească, solstiul de vară este legat de sărbătoarea Sânzienelor. Cunoscută sub mai multe denumiri, „Cap de Vară”, „Amuțitul cucului” sau mai uzitatele „Sânziene” sau „Drăgaică”, ziua are o simbolistică solară, fiind o invitație la bucurie.

Potrivit mitologiei românești, Sânzienele sunt ființe reale, fantastice, făcând luminoase care zboară prin aer sau umblă pe pământ împărțind rod holdurilor și femeilor măritate, transformând florile și ierburile în plante de leac. Ele trăiesc în cete, ascunse de oameni, și își fac simțita prezența numai în noaptea de 23 spre 24 iunie când se transformă în fete deosebit de frumoase, cu părul galben și rochi albe. Florile de sânziene, prinse în coroniță sau legate în formă de cruce, puse de fete sub pernă pentru a visa urstul sau puse de femeile căsătorite în jurul mijlocului pentru a nu avea durenți de spate, dar mai ales, puse atât de fete cât și de femei în păr sau în sân pentru a le spori frumusețea, sunt considerate încă din antichitate drept flori magice.

Astfel, ziua de 24 iunie, ziua în care se

sărbătorește sânzienele sau drăgaica, iar în calendarul ortodox, se sărbătorește nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, este cum nu se poate mai potrivită pentru a fi dedicată iei românești ca simbol al identității și creativității poporului român.

Cu acest prilej, Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu” a organizat o sezoanelă literară intitulată „Seara de Sânziene. Poemul iei”. La aceasta au participat poeți și prozatori din orașul nostru, dar și iubitori ai poeziei. Au fost recitate versuri, creații proprii sau ale unor mari poeți din spațiul românesc, au fost rememorate tradițiile din satul românesc de odinioară și s-a vorbit despre meșteșugul și arta de a coase ie.

Și tocmai pentru a demonstra că tradițiile nu se pierd, la sezoanelă au participat și copii. Imbrăcați într-un frumos costum tradițional, Andreea Băloiu și-a făcut debutul muzical, iar Medeea Ioana Ghizdăvescu și Radu Ion Cojocaru, și ei purtând câte o piesă a costumului tradițional, au recitat.

De altfel, majoritatea participantelor au purtat și, în mai vechi sau mai noi, îi cusute manual pe pânză țesută în război, îi scoase din lada de zestre a bunicii sau cusute de cele care le purtau.

Muzeografa Veronica Cojocaru
Fotografii: Monica Tuinete

Dimineți colorate în Tricolor

Alături de inimă și de stemă, drapelul este unul dintre simbolurile identității și unității naționale. Tocmai de aceea, începând cu anul 1998, în data de 26 iunie, românii sărbătorește Ziua Drapelului Național pentru a marca ziua de 26 iunie 1848 când, în Țara Românească, decretul numărul 1 al Guvernului Provisoriu menționa că „Steagul Național va avea trei culori: albastru, galben, roșu”.

Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu” a organizat în fiecare an activități sau programe educaționale dedicate steagului tricolor, invitând

publicul să participe la simpoioane, colocvii expoziții care au avut ca subiect acest simbol național. Anul acesta, activitatea organizată de muzeu s-a adresat celui mai larg public al nostru, copiii. Și cum e vacanță și copiii stau mai mult prin parcuri, am hotărât să mergem acolo unde îi putem găsi.

Astfel, începând cu primele ore ale dimineții, am decorat aleile centrale ale Grădini Publice „Mihail C. Măciulescu” cu steaguri tricolore și cu baloane albastre, galbene și roșii. Micuții nu s-au

lăsat prea mult așteptați și, rând pe rând, pe măsură ce veneau, au început să coloreze cu cretă Drapelul Național al României. Cei care îi însoțeau, părinții, dar mai ales bunicii, au dat și ei o „mână de ajutor” și, astfel, în scurt timp, aleea a fost colorată în albastru, galben, roșu.

La final, toți participanții au primit câte un balon, parcul fiind decorat în culorile drapelului național.

Muzeografa Veronica Cojocaru
Fotografii: Elvira Stângă,

Biblioteca Municipală „Gala Galaction”

Evenimentele Lunii iulie

150 de ani de la nașterea lui Marcel Proust

Marcel Proust (n. 10 iulie 1871, Auteuil, lângă Paris, Franța — d. 18 noiembrie 1922, Paris), romancier francez, autor al cărții *În căutarea timpului pierdut* (1913-1927), un roman în șapte volume bazat pe viața lui Proust spus psihologic și alegoric.

DIRECȚIA PENTRU CULTURĂ, EDUCAȚIE, CREAȚIE ȘI SPOR

Biblioteca Municipală „Gala Galaction”

150 de ani de la naștere

Expoziție de carte
10 - 19 iulie 2021

Marcel Proust
în colecțiile bibliotecii

(10 iulie 1871 - 18 noiembrie 1922)

78 de ani de la nașterea poetului Adrian Păunescu

Adrian Păunescu (n. 20 iulie 1943, Copăceni, Raionul Sângerei, Republica Moldova — d. 5 noiembrie 2010, București, România) a debutat ca poet în anul 1960, fiind unul dintre cei mai prolifici autori români ai perioadei. Ca organizator al Cenaclului „Flacăra”, înfruntare muzical-culturală desfășurată periodic în anii 1973-1985, de regulă în orașele mari ale României, a încurajat cultura de masă îndrăgită de publicul tânăr, fiind tolerat până la un punct de puterea comunistă. A inventat sintagma „generația în blugi” și „muzică tânără” pentru a-și desemna tinerii spectatori amatori ai unui stil vestimentar nonconformist, respectiv sonoritățile iubite de aceștia, ale genurilor folk și rock.

Adrian Păunescu și-a început activitatea publicistică în 1973, an când intră la conducerea revistei „Flacăra”. Devenit incomod, este destituit în iulie 1985. Pretextul imediat a fost scandalul busculadei iscate la concertul Cenaclului „Flacăra” din Ploiești din iunie 1985, însă Păunescu devenise cunoscut și pentru criticele la adresa puterii, un exemplu fiind poemul *Analfabeții*, publicat în 1980, în revista „Flacăra”.

DIRECȚIA PENTRU CULTURĂ, EDUCAȚIE, CREAȚIE ȘI SPOR

Biblioteca Municipală „Gala Galaction”

78 de ani de la naștere

Expoziție de carte
20 - 30 iulie 2021

Adrian Păunescu
în colecțiile bibliotecii

(20 iulie 1943 - 5 noiembrie 2010)

Marcel a fost fiul lui Adrien Proust, un medic eminent de origine catolică franceză provincială, și al soției sale, Jeanne, născută Weil, dintr-o familie evreiască bogată. După un prim atac în 1880, a suferit de asim de-a lungul vieții. S-a bucurat de disciplină și camaraderia serviciului militar la Orléans (1889-1890) și a studiat la Școala de Științe Politice, luând licențe în drept (1893) și în literatură (1895). În timpul acestor zile studentești, gândirea sa a fost influențată de filosofii Henri Bergson (vărul său prin căsătorie) și Paul Desjardins și de istoricul Albert Sorel.

În 1896, Proust a publicat *Păcări și zile*, o colecție de povestiri scurte, dintre care cele mai multe au apărut în perioada 1892-1893 în revistele „Le Banquet” și „La Revue Blanche”. Din 1895 până în 1899, a scris *Jean Santeuil*, un roman autobiografic care, deși neterminat, a arătat genul trezirii și a prefigurat romanul care avea să îi aducă notorietatea în *În căutarea timpului pierdut*. O dezangajare treptată din viața socială a coincis cu creșterea stării de sănătate și cu implicarea sa activă în afacerea Dreyfus din 1897-1899, când politica și societatea franceză au fost împărțite de mișcarea de eliberare a ofițerului armatei evreiești Alfred Dreyfus, închis pe nedrept pe insula Diavolului ca spion. Proust a ajutat la organizarea petițiilor și l-a asistat pe avocatul lui Dreyfus, Labori, sfidând cu curaj riscul ostracismului social.

Bibliotecar Daniela Argeșeanu

LUMI PARALELE

Este cancerul o boală provocată de virusuri? (II)

În scurtă sa existență în natură, raportat la celelalte viețuitoare, omul a „frământat” planeta atât de încrâncenat în favoarea existenței lui, fără ca măcar o clipă să realizeze că nu este singur. El este ultimul soiș pe această planetă, fiind de fapt un produs al celorlalte viețuitoare care, „cumini”, au evoluat alături de suratele lor într-o armonie și bună înțelegere până când și-a făcut apariția primul *Homo sapiens*. Înzestrat cu o capacitate intelectuală deosebită dobândită în relația cu celelalte, cu mediul în care trăiește, s-a încadrat natural perfect ca orice animal. Era un partener ecologic respectat și acceptat în anumite situații.

Pe măsură ce a evoluat, omul a luat din natură tot ceea ce îi era necesar vieții, respectând echilibrul în raport cu ceilalți „parteneri”. A dobândit tot ce și-a dorit grație inteligenței sale într-un mod alert, dar inconștient, până când supremația lui a început să se clatine „trezindu-se” în ipostaza de victimă a propriilor sale realizări, „scormoneli”, invenții și, ce este și mai grav, s-a transformat într-un dușman al propriei existențe.

Ceea ce se petrece în zilele noastre, este dovada afirmațiilor mele. În încercarea de a continua seria paralelismelor care se petrec în natură, parafrazând proverbul românesc „unde este știință multă, este și multă prostie” și, așa mai adăuga, și multă invidie și dușmănie, răsucindu-se într-un picior, omul observă că toțiși face prea mult rău naturii și cu gânduri ascunse și bine ticluite, mimează protejarea naturii față de propriile interese ascunse. Inițiază parcuri naturale, arii protejate, ocrotește prin lege plante și animale, rostește pe la adunări și congrese științifice idei „înălțătoare” de echilibru biologice, face cu ochiul și se apucă de treabă. Ducepează din parcurile naturale și arii protejate suprafețe pe care și construiește „palate” chiar dacă distruge ce el formal „ocrotește” prin lege folosind bani din propria „agoniseală” prin furcăciune sau primii cu bună intenție de la foruri internaționale, așa cum s-a întâmplat cu Delta Dunării al cărui miliard de euro fie l-au înghițit pelcanii sau s-au „rătăcit” în buzunarele polițienilor isteți care jefuiesc sub cupola unei monstruoase asocieri politice.

Pentru a-și apăra „existența” doboară ursul carpatin prin „șperțuri” mincinoase la rang național sau pentru plăcerile lor vânătoarești urmate de mese festive, și, nu în ultimul rând, pentru a-și „cârpî” sărăcia în schimb „ocrotește” capușele, sobolanii, țânțarii... pe care îi hrănesc cu gunoaie, pentru a-și completa portretul de ființe sociale bine educate politic și cu intenții sanitare mincinoase.

Se laudă că au îngenunchiat pandemia provocată de Covid 19! Iluzii deșarte, va urma alta cu un virus tot inventat, iar cei care se vor lupta cu el vor avea satisfacția capușelor indigestulate. Necezul este altul: vom descoperi noi care este virusul care provoacă această boală năucitoare, cancerul, care ne macină de la începutul existenței noastre?! Răspunsul la această întrebare am început să-l încropesc din numărul trecut, să parcurg drumul lung și sinuos al cercetărilor de la începuturi și până când s-o mai putea...

Lăsând în urmă anumite etape și îndoieli, în jurul anului 1975, se naște ipoteza că o parte din virusurile cunoscute la animale se transmit la om

mai ales la copii, care sunt realmente cei mai în primejdie, și jucându-se cu animalele fără să ia măsuri speciale de igienă sau intrând în contact cu o mână sălășlăuiesc (capușe, țânțari, rozătoare) prin „grijă” omului.

Tot la acea vreme, specialiștii erau chinuți de o întrebare, pe cât de firească, pe atât de greu de aflat un răspuns la ea: de ce se reușește a se dovedi originea virală a numeroase cancere la animale (inclusiv izolarea virusului) și nu se obținuse aceleși performanțe în niciun fel de cancer uman? Și totuși, în perioada imediat următoare, s-a aflat cu uimire că există o formă de cancer uman în care se poate dovedi cu certitudine rolul oncogen al virusurilor. Este limfoma *Burkitt*, o tumoră care afectează ganglionii limfatici și care se întâlnește destul de frecvent în Africa, mai ales în zona de coastă (Coasta de Fildeș). Boala afectează cu precădere populația de culoare și este extrem de rară la europenii care trăiesc în acele zone. Tot în acea perioadă, virusologii *Epstein și Barr* au putut dovedi că tumora este provocată de virusuri din grupul *Herpes*.

O concluzie mai senzațională nici că se putea: herpesul este scoțit din totdeauna cea mai banală și mai frecventă virală boală a omului; acest fapt este atestat de prezența anticorpilor antiherpetic la 65-90 % din persoanele adulte, între care o bună parte nu au manifestat niciodată semnele bolii. Se pare că „primoinfecția herpetică” se poate produce la copil imediat după înțărcare când încețazează protecția conferită de anticorpii materni pe care copilul îi ia cu laptele.

La 90% din copiii mari și din adulți infecția evoluează fără semne clinice, totuși elementele virale (virusul întreg sau numai ADN-ul său) persistă în interiorul celulelor de diferite țesuturi, determinând apariția și persistența anticorpilor specifici de-a lungul întregii vieți. Virusul herpetic are o importanță potențială cancerigenă (în limbaj științific i se spune *transformant*). În sensul că poate transforma celula normală, cultivată, în afara organismului în celulă canceroasă). Acțiunea sa transformantă a fost dovedită și în Institutul de virologie, Șt. Nicolau” din București prin culturi de celule și apoi prin inocularea la animale de laborator...

— Va urma —
Prof. Petre Bozdoc
Foto: Institutul de Virologie Șt. S. Nicolau București

Administrația Publică Roșioriană

JUDEȚUL TELEORMAN
COMITETUL LOCAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ROȘIORI DE VEDE

HOTĂRĂRE

privind aprobarea unor măsuri suplimentare pentru gestionarea situației generate de infecția cu COVID-19, pe raza municipiului Roșiori de Vede

Comitetul Local pentru Situații de Urgență, întrunit în ședință extraordinară online, în data de 06.07.2021, ora 13.30, la convocarea prezidenției, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) din Regulamentul-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin H.G. nr. 1491/2004, având în vedere:

- situația privind ratele de incidență COVID-19, pe raza municipiului Roșiori de Vede, transmisă de Centrul Județean de Coordonare și Conducere a intervenției (CJCCI);
- prevederile art. 257 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 2, lit. a, d și j, art. 3, lit. a, art. 4, art. 7 și art. 11 din OUG nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 557/2016 privind managementul fișurilor de risc;
- prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;
- Ordinul ministrului sănătății nr. 1309/2020 din privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2;
- HOTĂRĂREA nr. 636 din 9 iunie 2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 12 iunie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;
- HOTĂRĂRE nr. 41 din 24.06.2021 privind propunerea adoptării unor măsuri de relaxare în contextul evoluției pandemiei de COVID-19.

În conformitate cu dispozițiile art. 10, alin. (3) din Regulamentul-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin HG nr. 1491/2004

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. În condițiile unei rate de incidență cuprinsă între 0 și 3/1000 de locuitori în rândul populației din municipiul Roșiori de Vede, se dispun următoarele măsuri cu aplicabilitate imediată:

- (1) Începând cu data de 06.07.2021, pentru o perioadă de 14 zile:
- se permite organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.), cum ar fi, fără a se limita la acestea, în saloane, cămine culturale, restaurante, baruri, cafenele, săli/corturi de evenimente, cu un număr de participanți de maximum 150 de persoane în exterior sau de maximum 100 de persoane în interior. La stabilirea numărului de persoane în exterior și/ sau în interior nu sunt luate în calcul persoanele care au vârsta mai mică de 16 ani;
 - se permite organizarea de evenimente private (nunți, botezuri), cum ar fi, fără a se limita la acestea, în saloane, cămine culturale, restaurante, baruri, cafenele, săli/corturi de evenimente, cu un număr de participanți de maximum 300 de persoane în interior și cu asigurarea unei suprafețe de 2 mp pentru fiecare persoană. Participarea este permisă doar pentru persoanele care sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, persoanele care prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR nu mai vechi de 72 de ore sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid nu mai vechi de 24 de ore sau rezultate care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 90-a zi ulterioară confirmării infectării cu virusul SARS-CoV-2;
 - se permite organizarea de evenimente private (nunți, botezuri), cum ar fi, fără a se limita la acestea, în saloane, cămine culturale, restaurante, baruri, cafenele, săli/corturi de evenimente, până la capacitatea maximă a spațiului în exterior și în interior, cu asigurarea unei suprafețe de minimum 4 mp pentru fiecare persoană, dacă toate persoanele sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare;
 - activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/ sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, în interiorul clădirilor, precum și la terase este permisă până la capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-02:00;
 - activitatea restaurantelor și a cafenelelor din interiorul hotelurilor, pensiunilor sau altor unități de cazare, precum și la terasele acestora este permisă până la capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-02:00 și doar pentru persoanele cazate în cadrul acestor unități, în județele/localitățile unde este depășită incidența de 3/1.000 de locuitori în ultimele 14 zile;
 - activitatea restaurantelor și a cafenelelor din interiorul hotelurilor, pensiunilor sau altor unități de cazare, precum și la terasele acestora este permisă fără a depăși 70% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-24:00 și doar pentru persoanele cazate în cadrul acestor unități, în localitățile unde este depășită incidența de 3/1.000 de locuitori în ultimele 14 zile;
 - activitatea restaurantelor și a cafenelelor din interiorul hotelurilor, pensiunilor sau altor unități de cazare, precum și la terasele acestora este permisă până la capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-24:00, dacă toate persoanele sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare;
 - activitatea în baruri, cluburi și discotece este permisă fără a depăși 70% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-02:00, dacă toate persoanele sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare;
 - activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activitatea în spații închise în domeniul sălilor de sport și/ sau fitness este permisă până la capacitatea maximă a spațiului, cu asigurarea unei suprafețe de minimum 7 mp pentru fiecare persoană;
 - activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activitatea în spații închise în domeniul sălilor de sport și/ sau fitness este permisă până la capacitatea maximă a spațiului cu asigurarea unei suprafețe de minimum 4 mp pentru fiecare persoană, dacă toate persoanele sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare;
 - activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc este permisă până la capacitatea maximă a spațiului;
 - activitatea operatorilor economici care administrează locuri de joacă pentru copii în spații închise este permisă fără a depăși 70% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-24:00, cu condiția ca însoțitorii copiilor să fie vaccinați împotriva virusului SARS-CoV-2 și să fi trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare sau se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 90-a zi ulterioară confirmării infectării cu virusul SARS-CoV-2;
 - activitatea operatorilor economici care administrează săli de jocuri este permisă fără a depăși 70% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 05:00-02:00, dacă toate persoanele sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare.

Art. 2. Compartimentul SSM-Protecție Civilă-Situații de Urgență va comunica prezenta hotărâre Instituției Prefectului din Județul Teleorman, Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Teleorman și membrilor Comitetului Local pentru Situații de Urgență Roșiori de Vede.

Art. 3. Prezenta Hotărâre se va posta pe pagina web a Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, pe pagina de facebook, se va mediatiza prin intermediul mass-mediei locale și se va afișa la avizier, prin grădă Serviciului Administrație Publică Locală.

PREȘEDINTE C.L.S.U. ROȘIORI DE VEDE
PRIMAR
Ec. Valerică Gheorghe CÎRCIUMARU

Întocmit,
Insp. Iulian Marinel Rușanu

Nr. 31 din 06.07.2021

Grupaj realizat de Monica Tuinete

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

O abordare inovatoare pentru promovarea patrimoniului cultural/ natural în regiunea transfrontalieră Bulgaria-România, eMS ROBG-419

Comunicat de presă

Deschiderea Oficială a Muzeului Virtual din Roșiori de Vede
15.07.2021

În data de 06.07.2021, s-a deschis Muzeul Virtual din Roșiori de Vede.

Acest muzeu a fost construit în cadrul proiectului ROBG-419 „O abordare inovatoare pentru promovarea patrimoniului cultural/ natural în regiunea transfrontalieră Bulgaria-România” e-MS RO-BG 419, care este finanțat de INTERREG V-A Bulgaria România 2014-2020.

În cadrul proiectului, Roșiori de Vede este în parteneriat cu orașul înfrățit al vecinilor nostri din sud – Gorna Oriyahovitsa. Accentul proiectului este utilizarea unei abordări netradiționale de promovare a patrimoniului cultural.

Bugetul total al proiectului a fost de 1,42 milioane de euro, din care, pentru partea română, cca 458 mii euro. Cheltuiala Primăriei: 2% - aproximativ 9.000 euro. Durata proiectului: 34 de luni.

Ședința de deschidere a fost condusă de Hârb Vasile – Coordonator Proiect. Deschiderea a fost făcută de către Primarul municipiului Roșiori de Vede – dl Cîrciumaru Gheorghe Valerică. Din partea bulgară, au participat: Miglena Petkova – reprezentantul Domnului Primar din Gorna Oriyahovitsa, dl Dobromir Dobrev, Stefka Dudurova – Manager de Proiect, Nadezhda Georgieva – Responsabil Financiar, Veselin Petkov – expert și Martin Matev – consultant.

Au mai participat consilieri locali, directori de școli și licee, personal din cadrul Primăriei implicat în proiect, presa.

Muzeul Virtual din Roșiori de Vede este format din 2 secțiuni: secțiunea „Proiecție” și secțiunea „Hologramă”.

În secțiunea „Proiecție”, folosind senzori de mișcare în aer, vizitatorii pot controla ce se întâmplă pe un ecran imens din fața lor. Au fost rulate scurte filme și prezentate artefacte și obiecte pe un ecran în fața lor, permițându-le să le vizualizeze la 360 de grade. În plus, este creat un joc cu întrebări 3D și un puzzle care permite asamblarea unor obiecte prezentate.

Artefactele muzeului au un rol major în joc, care, pe lângă faptul că este distractiv și interactiv, este și educativ.

Pentru cele 6 săli din secțiunea „proiecție”, au fost prezentate următoarele filme:

- Coiful de la Peretu
- Arizan – Salvatorul Orașului
- „Leul” românesc
- „Zărezean” – sărbătoarea podgoriei și a vinului
- Războiul de țesut și costumele populare
- Șarja căpitanului Corlătescu

În secțiunea „Hologramă”, se prezintă exponate care sunt copii exacte ale celor reale, existente în Muzeul Municipal.

Toate exponatele digitalizate din Sala de Proiecție pot fi vizualizate în piramide speciale din sticlă pentru crearea de imagini holografice, în care copiii digitale tridimensionale ale exponatelor arată ca și cum ar fi atârnat în spațiul gol și pot fi vizualizate din toate părțile.

În 3 dintre cele 4 piramide sunt prezentate exponatele din filmele prezentate în România, iar într-una dintre ele sunt prezentate exponate prezentate în filmele ce rulează în Bulgaria.

Muzeul Virtual din Roșiori de Vede este situat pe strada Mărășești, nr. 41, iar orarul de vizitare va fi stabilit ulterior. Vizitarea Muzeului Virtual este complet gratuită. Pentru vizitele de grup, este necesară o solicitare prealabilă.

Se așteaptă până la mijlocul lunii august 2021, când cele două muzee virtuale să organizeze expoziții comune pentru a prezenta patrimoniul cultural și istoric regional din România și Bulgaria.

MAI MULTE INFORMAȚII:

Dacă aveți întrebări suplimentare cu privire la implementarea proiectului, vă rugăm să trimiteți o cerere la municipiul Roșiori de Vede pe următorul site web:

http://www.primariarosioriidevede.ro/index.php?option=com_contact&view=contact&id=1&Itemid=30

www.interregrobg.eu

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene. Inițiatorii site-ului sunt singurii responsabili de informațiile prezentate în site.

ANUNȚ

UAT Municipiul Roșiori de Vede intenționează să concesioneze serviciul de transport școlar.

Vă rugăm să vă exprimați intenția de a participa la procedură la adresa de email achizitii.publice@primariarosioriidevede.ro.

Persoana de contact pentru relații suplimentare: Răceală Nicolae — compartiment Transport Public Local, înregistrare autovehicule neînmatriculate.

Puterea vindecătoare a unui dans arhaic

- continuare din pag. 1 -

— Domnule Hamza, în spectrul cultural teleormănean, v-ați remarcat încă de acum câțiva ani prin construirea unui ansamblu de călășari și prin participarea la diverse manifestări artistice, atât la nivel local, cât și la nivel național; ați avut chiar și apariții la concursurile și la emisiunile TV. Ce este uimitor, în plus față de pasiunea dumneavoastră pentru dansul Călușului, este vârsta de fragedă la care v-ați remarcat cu acesta. Cum s-a născut, în inimă un tânăr, puternic ancorat în realitățile secolului XXI, pasiunea pentru acest dans străvechi? Sub ce semn a stat începutul dumneavoastră ca dansator?

— Totul a început în anul 2001, la vârsta de 10 ani, când dl Marian Petran, instructorul cîminului cultural din comuna natală, a făcut presecție pentru formarea de călășari. A fost o provocare încă de la început, devenind pasiune mai târziu. Am vrut să depășesc nivelul la care ne pregăteam și am mers la Ansamblul Folcloric Romaniți din Ceracul unde am continuat să descopăr acest fascinant obicei tradițional. A fost o experiență care mi-a marcat destinul meu de coregraf. Este o onoare și o mare satisfacție să știu că ceea ce fac eu cu copiii pe care îi pregătesc contribuie la salvagărea Obiceiului Călușului, valoare de Patrimoniu Imaterial UNESCO. Satisfacțiile au venit în timp și am reprezentat cu plăcere folclorul din zona Teleorman și Romaniți, atât la festivalurile la care am fost invitați, cât și la televiziunile de profil la care ansamblurile conduse de mine au prezentat spectacole.

— Cum reușiți să echilibrați respectul față de meserie și pasiunea pentru dans? Ce sacrificii faceți pentru a da glas acestei pasiuni?

— La început, a fost greu să mă împart între meseria pe care o practic și pasiunea pentru dans. Există o reticență a oamenilor să asociază meseria de polițist cu activitatea de coregraf/dansator. Dar lucrurile se pot diferenția într-un mod foarte plăcut. Ai satisfacții pe ambele planuri. Dacă, la început, era doar meseria și pasiunea, între timp a apărut și familia și am avut bucuria să am o familie care înțelege și apreciază tot efortul meu.

— Tinerii din zilele noastre îmbrățișează rapid tot ce e nou, cool și trendy, blamând și refuzând tot ce e vechi, desuet, mulți dintre ei aleg să-și consume timpul mai degrabă jucându-se cu diverse gadgeturi decât să practice un sport sau să își dezvolte potențialul artistic. Cum reușiți să îi motivați pe tinerii și pe copiii din ansamblul dumneavoastră să mențină vie pasiunea pentru un dans atât de vechi? Considerați că părinții acestora au de asemenea un rol în hrănirea unei

astfel de pasiuni?

— Cei mai importanți factori în orientarea copiilor spre o afeel de activitate sunt Școala și Familia! Fără pasiunea însușită de familie și determinarea celor didactice de a păstra și duce mai departe o parte din bogăția folclorică moștenită de către acest popor, demersul meu nu ar avea ecou. La început, copiii din curiozitate sau obligați de părinți și școală, dar după primele întâlniri, ei sunt cei care fac o pasiune din această activitate, așa cum am fost și eu la vârsta lor.

Important, în cele mai multe situații este omul din fața lor și, așa cum am văzut și învățat, încerc să le insuflor pasiunea și dragostea pentru dansul popular românesc. De apreciat sunt cei care fac parte din aceste grupuri de dans, elevii din ciclul primar, gimnazial și local, renunță la statul pe calculator, tablete și telefoane și vin să facă mișcare timp de două ore, care le face bine și pe plan fizic cât și psihic, întrucât dansurile populare îi vor ajuta pe viitor să se integreze mult mai ușor în colective și să scape de emoții, făcându-i mai siguri de forțele proprii.

La nivelul municipiului Roșiori de Vede, jud. Teleorman, la Școala Zahara Stancu, colectivul a fost foarte plăcut cadrelor didactice, domnii părinți au fost foarte aproape de noi și, de aceea, avem și rezultate, ansamblul este compus atât din formație de călășari cât și din suite de dansuri populare mixte, iar pentru viitor, am început deja să creem suite din zona Moldovei, zona Maramureșului, Oltenia și Muntenia. Putem să ne mândrim că, la nivel de județ, cu sprijinul Departamentului de Cultură G.A.L. Câmpia Bumazului din comuna Peretu, jud. Teleorman, am format o echipă de aproximativ 40 de dansatori dintre care 23 de călășari, printre care și un număr de 4 soliști de muzică populară.

— Ce mesaj ați adresa tinerilor din anul 2021 referitor la importanța perpetuării tradițiilor românești?

— O țară fără cultură este o țară fără identitate! Într-o Europă în care granițele dispar, suntem moral obligați să ne păstrăm identitatea și, cum putem face asta decât prin transmiterea acestor valori copiilor? România are în acest moment în lista Patrimoniului Cultural Imaterial al Omenirii UNESCO 7 valori de patrimoniu: obiceiul Călușului, Doina, Ceramica de Horezu, Colindul de ceață bărbătească, Dansul firecesc, Tesutul scoarțelor și Măștișorul, ceea ce pentru noi înseamnă enorm. Cât puțin aceste valori trebuie duse mai departe, acestea și multe altele practice pe care poporul român le-a creat.

Cu speranța că aceste rânduri au fost convingătoare, mai ales pentru tinerii cititori, mulțumim domnului Andrei Hamza pentru interviu.

Școala gimnazială „Mihai Eminescu”
Roșiori de Vede, jud. Teleorman

Rolul bibliotecii școlare în dezvoltarea inteligenței cognitive și emoționale a elevului

„Biblioteca școlară” oferă informații și idei esențiale pentru funcționarea, cu succes, a societății informaționale de astăzi, bazată pe cunoaștere. Ea formează, la elevi, abilități de studiu pentru toată viața, dezvoltându-le imaginația, oferindu-le posibilitatea să trăiască ca cetățeni responsabili.

Lectura, în sens tradițional etimologic, este descifrarea sistemului de semne scrise care constituie un text și decodarea ansamblului de elemente comunicate în acest fel.

Așadar, înseamnă în primul rând un proces de comunicare, o etapă hotărâtoare în care odată cu cunoștințele de cultură generală, elevul urmează să-și însușească și un instrument, prin vizualizarea și descifrarea unor semne scrise, a unor imagini sau desene dintr-o carte cu povești.

Toate sensurile termenului de lectură include semnificația de transmite și comunica; de la autor la cititor, lectura fiind comunicatul și cititorul cel care creează lectura.

Biblioteca școlară este însăși un spațiu al comunicării pe mai multe planuri cu funcțiile sale de informare, formare și documentare. Elevii deprind capacitatea de a comunica imediat, accesând toate tipurile de informații de tip letric sau audio-video și posibilitățile de instruire permanentă oferite de aceasta. Serviciile bibliotecii au fost orientate spre utilizator, presupunând satisfacerea cerințelor de informare și documentare. Relația bibliotecar-utilizator este bazată pe parteneriat și colaborare reciprocă.

Citind, descoperim adevărul, frumosul și beneficiem totodată de cunoștințele acumulate de către scriitorii cărților din lumea întreagă. Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții dându-i posibilitatea cititorului său să descopere câte o bucată din existența personajelor sale cu suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele lor.

Lectura este o activitate a căror germen trebuie semănat de timpuriu. Toți copiii trebuie atrași către lectură motivându-i și stimulându-le interesele latente, prin folosirea cărților cu imagini (cărțile de colorat frecvent folosite la preșcolarii mici) iar mai frecvent poveștile exprimate prin desenul animat. Cu timpul, vor veni spre carte și spre bibliotecă din proprie inițiativă deoarece motivația internă este cea care îi călăuzește.

Totodată, ei devin și mai atenți la selectarea cărților cu adevărat utile. Rolul bibliotecarului, în acest caz, este covârșitor. Cu câteva decenii în urmă, era o mândrie să „dobândești cultură” citind marile opere ale scriitorilor români și străini.

Biblioteca școlară oferă tuturor membrilor

comunității școlare servicii de educație, cărți și alte surse care le dezvoltă reflexia critică și le permite să folosească în mod eficient informația, indiferent de formă și suport. Bibliotecile școlare sunt legate la marea rețea a bibliotecilor și informării. Personalul bibliotecii școlare ajută la folosirea cărților și altor surse de informare, de la operele de ficțiune la lucrările documentare, de la cele imprimate la cele electronice, pe loc sau la distanță. Aceste elemente de informare completează și îmbogățesc manualele și materialele auxiliare cu rol pedagogic.

Prin misiunea și funcțiile sale, **biblioteca școlară** reprezintă o componentă esențială și indispensabilă a sistemului de învățământ preuniversitar, o sursă de informare permanentă, suport al activităților didactice și de cercetare, contribuind la realizarea obiectivelor educaționale și la procesul de modernizare a învățământului, prin încurajarea muncii în echipă, asigurarea accesului liber la informație și cultură și la proiecte de cercetare, dobândirea de abilități digitale de comunicare, asigurarea educației nonformale, stimularea participării membrilor comunității locale la acțiuni culturale, formarea și adaptarea la lumea actuală.

Inteligența cognitivă a copiilor se referă la modul în care aceștia gândesc, explorează lumea din jurul lor, — dar și cea din poveștile auzite pe diferite căi — și înțeleg ceea ce experimentează. Presupune dobândirea cunoștințelor necesare, dezvoltarea abilităților esențiale și a capacității de rezolvare a problemelor. Toate acestea îi ajută să își dezvolte un mod de gândire sănătos.

Este important ca părinții și profesorii să susțin dezvoltarea cognitivă a copiilor. Acest sprijin esențial reprezintă fundația pe care se va clădi parcursul de succes al copiilor la școală și mai târziu în viață.

Copiii sunt dornici să învețe încă de mici, constat lucruri noi, având permanent nevoie de susținerea părinților, profesorilor și beneficiind de un mediu de învățare propice.

Cititul contribuie considerabil la dezvoltarea cognitivă a copilului. **Lectura** îi ajută pe copii să își stimuleze creativitatea și abilitățile de percepție a lumii din jur, prin vizualizare, atunci când materialul conține imagini/ poze sau prin imaginație, atunci când cartea oferă doar conținut scris. Cititul stimulează creativitatea celor mici și îi ajută să își dezvolte abilitățile de comunicare.

- va urma -

Nicoleta Elena NIȚĂ,
Bibliotecar

Azi ne coasem mândră ie

- continuare din pag. 1 -

Așadar, iată-ne la startul Atelierului de Vară „Azi ne coasem mândră ie” în cadrul Școlii de Vară sub genericul „De la Creator... la creatoare! Despre la românească și plăcerea de a coase!” Frumoasă temă, frumos generic și la fel de frumos

explică, demonstrează cu acul și pânza în mână, este numai suflet și poezie în cuvinte frumos meșteșugite. Noi ascultăm parcă vrajă și coborâm în istorie, ne întorcem în prezent cu motive florale, cu luciferi și lună, cu soare pe îi multicolore în care toată dragostea și priceperea sufletelor au fost și sunt sădite pe bucata de pânză lucrată în casă la războiul de țesut.

Se trece la un dialog între cei doritori în a afla cât mai multe despre meșteșugul cusutului ridicat la rang de artă și experimentatele doamne care, așa cum spun și ele însele, fac acest lucru azi din pasiune, din dragoste pentru frumos și din dorința de a păstra acest tezaur cultural prin generațiile care vin. Entuziasmul este la cote ridicate; din public se pun întrebări la care doamnelor care știu

și drag publicul. În centrul sălii domnește o fermecătoare colecție de îi teleormănești iar pereții sunt în ton cu evenimentul și prezintă imagini cu îi și artiști populari din diferite zone din țară, pe câțiva îi recunosc. I-am întâlnit la alte expoziții, ateliere și muzee din țară. Cum era de așteptat, expoziția de imagini nu putea fi deplină fără a prezenta pe Regina Maria, cea care a purtat cu drag și demnitate la românească în viața de toate zilele și la întâlnirile oficiale de la Palat sau în străinătate.

Clipele de aici sunt parcă gemenele unor clipe de odinioară din serile cu sezătorii din satele noastre. Participanții de toate vârstele: preadolescenți, tinere mame care și-au adus și pruncii în brațe, femei în puterea vârstei și altele demne și frumoase, împodobite la lămpile cu argintul anilor trecuți. Amfitriona prezintă,

multe despre ac și ață răspund cu drag și pricepere. Se fac propuneri, se discută pe indelele despre ie și toți cei de față promit că vor fi prezenți la următoarele întâlniri de lucru. Suntem conștienți că toată această frumoasă inițiativă va fi încununată de succes.

Deci, mult, mult succes, dragi entuziaști!

O scurtă istorie a sportului roșiorian

FOTBAL - ROVA

- Continuare din numărul anterior -

Dar să ne continuăm periplul prin istoria fotbalului roșiorian. Analizând promovările și retrogradările echipei C.F.R. Roșiori (de la agonia la extaz sau invers) și în din divizia B putem întocmi următorul tabel:

- 1960 - promovare în divizia B
- 1960 - 1961 - sezon în divizia B - locul 8 final
- 1961 - 1962 - sezon în divizia B - locul 5 final
- 1962 - 1963 - sezon în divizia B - locul 13 final
- 1963 - 1964 - sezon în divizia C - revenire în div. B
- 1964 - 1965 - sezon în divizia B - locul 8 final
- 1965 - 1966 - sezon în divizia B - locul 13 final
- 1966 - 1967 - sezon în divizia C
- 1967 - 1968 - retrogradare în campionatul județean.

Aruncându-ne o singură privire asupra acestei „stablistici”, cu siguranță constatăm că pe parcursul a aproape unui deceniu, echipa C.F.R. Roșiori a respirat un aer de prin straturile superioare ale campionatului de fotbal românesc, vremuri după care roșiorienii tănășesc și astăzi. Echipa a luat apoi din nou drumul diviziei C. Dar aceasta n-a fost cel mai rău. Timpul trece și jucătorii importanți pleacă unul câte unul. Feroviarilor se trezesc fără echipă și aluneceșul pe tobogan nu mai poate fi oprit, C.F.R.-ul ajungând în campionatul regional, apoi în campionatul județean, unde, după peregrinări pe drumuri județene și puțin prin al treilea eșalon fotbalistic, după aproape 15 ani, reușește o nouă promovare în divizia B, aducând din nou bucurie roșiorienilor și localităților limitrofe, bucurie pe care numai cei care au trăit-o cred că o înțeleg pe deplin, echipa nămuindu-se de data aceasta ROVA.

Dar să nu ne grăbim. Să ascultăm povestea fotbalului roșiorian așa cum ne este ea depănată de gerularea evenimentelor în timp.

În anul 1968, a avut loc o nouă împărțire administrativ-teritorială a țării: s-a renunțat la împărțirea pe regiuni și s-a trecut la împărțirea ei

pe județe. În acea perioadă, la înființarea județului Teleorman, echipele de fotbal din acest teritoriu aveau următoarea apartenență competițională: Chimia Turnu Măgurele lua parte la întrecerile diviziei C (seria sud), Comerțul Alexandria, Flacăra Videle, Sporting Roșiori, Electrica Turnu Măgurele, Dunărea Zimnicea și Victoria Turnu Măgurele făceau parte din seria vest a campionatului interjudețean Ialomița - Ilfov - Teleorman (fost regional București). Alte câteva zeci de formații participau la întrecerile din așazisul campionat județean II, organizat în cinci serii pe fostele raioane administrativ teritoriale. O singură formație, „Voința” Balta Sărătă juca în campionatul județului Argeș deoarece făcuse parte din fosta regiune cu reședința în orașul Pitești.

Cel dintâi campionat județean de fotbal avea să fie organizat în sezonul 1968-1969. S-a optat pentru împărțirea formațiilor înscrise în două categorii valorice. Cu a doua categorie era mai simplu existând destule formații modeste. Problema era ce formații vor fi introduse în prima categorie valorică? S-a hotărât ca formațiile venite din interjudețeanul Ialomița - Ilfov - Teleorman, adică Sporting Roșiori, Electrica Turnu Măgurele, Dunărea Zimnicea, C.F.R. Roșiori și Teleormanul Troianul să fie primele candidate îndreptățite. Li se adăugau, la fel de îndreptățite, câștigătoarele celor cinci serii din fostele raioane. Alături de acestea a mai fost înscrisă și Voința Balta Sărătă venită din județul Argeș și încă alte câteva formații, ajungându-se la o serie de 16.

La sfârșitul sezonului 1968-1969 se înregistrează primul bilanț teleormănean, în sensul că se încheiau primele întreceri organizate și desfășurate în întregime după noul criteriu administrativ-teritorial.

(Fragment preluat din volumul *O istorie a sportului roșiorian*, colecția literară „Drum”, serie nouă, nr. 28.)

Prof. Ion Scarlat

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Alexandru Cutieru (III)

Într-o schiță de autoportret, poetul își deplânge lașitatea, conștient fiind că nu și-a împlinit pe de-a-ntregul menirea de poet și că mai are încă multe de spus: „Ai patruzeci de ani și-ți lipsește curajul/ de a-ți întinde atent peste lume aripile —/ te miri că mai ești.../ și-ți aburești încet în minte/ loturi fierbinți fără cuvinte/ și-n vise regândeți-n extaz —/ (Încercare de autoportret, p. 14). Tocmai regândirea viselor, adică celebra sa cerebralizare a tainelor lumii îl împiedică să scrie visul de poet... În alt poem, își găsește corespondentul mitologic într-un inorog prins în capcana cercetării prea îndelungate a sinelui său: „Inorog prins în mrejele timpului/ Pe cărarea pierdută a căutărilor de sine —/ (Alto rileru, p. 16).

Cutieru este, în general, un bun metafizicist, care reușește să realizeze imagini poetice insolite, lăta o definiție poetică a sufletului. „Numai sufletul, ființă hieratică/ hibernează-n iluzii decapitate de neliniște/ Si tace...” (Apoteoză, p. 19). Lamentările lirice ale eului poetic sunt în continuare la ordinea zilei: „Afară-că să-n minte/ Un ger neobosit/ Și înăuntru-ți urlă cântărilor fanteziei încoace-n ninsorile nedeveniri...” (Lamentu, p. 21).

În poezia lui Alexandru Cutieru se poate decela și un însemnat filon elegiac. Un ciclu întreg de versuri este intitulat, de altfel, *Elegii silistene*. Pentru poetul nostru, „Lumea- ca o surdina/ Și mânăstirea de la marginea/ Câmpului cu salcâmi/ Unde sufletele îngenuchează/ trag pe deauna necunoscutului...” (p. 46).

În continuare, iată câteva mostre dintr-un alt ciclu poetic intitulat *11 catrene-elegii*, care valorifică teme și motive lirice precum trecerea timpului, moartea, singurătatea: „Fără să doară și fără să-ți pese/ Zilele trec, muribunde mirese —/ Amintirile crâncen sângerează și-n somn/ Moartea se plimbă hula-pav-n falton...” „Numai toamna lumea e întreagă/ Și simt că fac parte din ea/ Prin durere, prin plecare/ Undeva, împreună, spre moarte...” „Singurătatea e un abis —/ Și din viață abstras, pari încă un ins/ Curos și locvace, temerar și proscris/ Dintr-o stropie izgonită din alt paradis...” „O insolită artă p(ro)fecetică, ce trădează stările

specifice eului poetic modern, plin de angoasă, durere, tristețe, îi conturează lui Alexandru Cutieru o aură tragic de poet damnat: „Deja este prea multă neliniște! Secol bolnav se spune când/ Sănătatea nu mai dă rod/ Și fumica excentrică/ Cu a sa lume/ E-ngrigorată de propriu-l loc.../ Se mișcă totul mai mult ca oricând/ Și marginile se găsesc tot mai greu —/ Chiar cântecul care vrea să aline/ E mai dureros când e nou.../ Când idealul e doar o ispită/ Și ceasul inimii este oprit./ Nu există măsură pentru nicio speranță./ Iar viața pare, ea însăși, un mit...” (O vizuine excentrică, p. 53).

În această lume nefavorabilă creației, care este „singurul surșas al tragediei noastre”, după cum afirma Nietzsche, singura fericire a poetului este curajul de a scrie: „În sfârșit, cine trece pe străzile/ acestui început de mileniu/ e fericit/ mai ales dacă e poet și are curajul/ să scrie ceea ce alții doar visează...” (Confesiunile unui poet anonim, p. 57).

Multe versuri din acest volum de debut al lui Alexandru Cutieru au valoare de maxime existențialiste. Dintre acestea notabile sunt câteva: „Gust de cenușă au clipele fugare...”, „Ca niște cărți misunăm/ în noaptea neființei/ Și cerurile toate le uităm/ Suspendându-le de ultima donită...”, „Asemenea fiarei trecute prin foc/ Iluzia-și leapădă haina cernută —”, „Nimeni nu-și înălțeste destinul./ dacă nu e liber — etc.

Un însemnat ciclu poetic, alcătuit din 32 de *Solificii silistene* (sub acest titlu poetul și-a publicat în 2016 o altă carte de versuri), vine să completeze universul poetic al lui Alexandru Cutieru, care nu poate face abstracție de faptul că s-a născut în satul de unde originea și autorul *Mormetilor*, fapt transpus în câteva poezii (Salcâmul lui Mormetele, Anti-Parabola fiului rădăcitor) dedicate acestuia din finalul volumului.

În concluzie, *Așteptare lângă cuvinte* (2009), volumul de debut al lui Alexandru Cutieru, ni se revelează și relevă deopotrivă ca rod al unor deosebiri de profunde meditații lirice închinată frumuseții vieții, luptelor și victoriei lor.

Prof. Cristian Gabriel Moraru

In memoriam Dumitru Vasile Delceanu

CUIB DE VEȘNICIE

Acesta este titlul ultimei lucrări zămislite cu greu din pricina suferințelor de multe feluri, uneori atroce, care l-au încercat pe inegalabilul scriitor și fiu al unui sat rostuit pe „lunga, îngusta și săraca vale a Călmățuiului”, DUMITRU VASILE DELCEANU.

În ultima perioadă a vieții, în sufletul Delceanului, s-a dus o luptă cu întârzieri, amănând, renunțări și întoarceri pe care cred că am înțeles-o:

Întotdeauna a putut să le înfrângă. Rândurile acestei cărți nu pun la zid adevărul și nu se vor simple zoroane de vorbe, ci își cer îngăduința de a se face ecoul unor sentimente filiale, ce l-au pricinuit Delceanului unei copleșitoare stări de lirism.

„Locul de obârșie este pentru orice om un punct din Univers, care — i se pare lui — închide în sine Universul Întreg. Astfel, omul poartă în suflet ca pe o comoră iubirea pentru palma de pămant unde cea dintâi rază de soare i-a mângâiat pleoapele și, cât vietuiește, o-mprospătează cu alte semne de afecțiune, chiar și atunci când meandrele vieții l-au smuls din bratele „uliței copilăriei”.

Bibliografia folosită pentru documentare în vederea scrierii acestei cărți este foarte săracă autorul simțindu-se obligat să facă unele precizări:

„Mi-am propus să ogândesc „viața” satului într-o vizuine panoramică, fără a mă aventura în scormonirea amănunțelor înecate în cifre și procente... în cei vreo 120 și ceva de ani căi are satul, jumătate l-am trăit împreună cu el. Mai aveam nevoie să caut în cărți, în ziare, în registre? L-am cunoscut în mine. Informații din documente și de la cei bătrâni cu care am stat de vorbă am procurat doar în legătură cu primele decenii, cărora nu le-am fost martor...”.

Stimați cititori roșiori, vă chem la neuitarea acestui scriitor Teleormănean. *Cuib de veșnicie* este singura carte din care niciun exemplar, niciodată, nu va purta semnătura autorului.

HOTARUL TÂRZIULUI

Aflat el însuși, ca om și poet, la un hotar al târziului, Dumitru Vasile Delceanu rememorează, ca ntr-o anamneză, drumul străbătut în viață și în poezie, drum care i-a definit destinul, reunindu-și mare parte a creațiilor lirice într-o antologie cu acest titlu rezonat prin metaforă, *Hotarul târziului*, antologie care fixează în complexa relație cu timpul, cu sine, cu propria devenire.

În ultimile zile ale grelei sale suferințe, când lumina vieții se făcea din ce în ce mai mică, a lăsat această carte de sub tipar. O privea ca pe o împlinire, dar și cu amărăciune că nu se mai putea indica măcar să pună o semnătură. În ziua *nunții sale de-a doua* (15 Mai 2021), ne-a dăruit-o la biserica Cuv. Parascheva din Tumu Măgurele unde făcea un popas spre eternitate.

Prof. Petre Bozdoc

Note de lectură

Revelația poeziei în volumul *Între două veșnicii*, de Domnița Neaga

Citind volumul de versuri *Între două veșnicii*, semnat de poeta teleormăneancă Domnița Neaga, volum apărut anul acesta (2021), la Editura Neuma, am intrat imediat în starea de spirit a universului creației sale. În poezia sa calmă, dar adâncă, am reînălțat acel mod specific ei de a gândi, de a simți, de a scrie, de a relaționa cu semenii și, cu timpul, de a pătrunde în tainele tulburătoare, acolo unde sălășluiesc setea de absolut, dragostea, speranța și credința.

Îndată ce ne aruncăm ochii pe carte, începem un dialog prietenos cu autoarea care face o confesiune linișă, ni se destăinuie ca unui drag și vechi prieten. Înrâspundem cu același drag și calm și mergem mai departe cu lectura căutându-ne continuu noi pe noi înșine. Și cu cât vibrația interioară este mai sonoră, cu atât este mai aproape autoarea de noi. Relația scriitor-cititor este subtilă și semnificativă, anulează timpul și distanțele, contribuie la îmbogățirea și rafinarea culturii cititorului și stabilește o legătură spirituală cu acesta.

E o încântare să constăți că poeta Domnița Neaga are o mare mobilitate a minții, o fulgerare a gândului care răscolește probleme cu mize majore din viața noastră spirituală sau socială. În poeziile sale, găsim suferințe mistuitoare, probleme sociale, o adevărată lume pe dos, contrar dorințelor noastre: „E-atâta vrajbă și atâta frică/ În universul nostru-apropiat/ Că n-am văzut când s-a așternut toamna/ Pe astă lume scoasă la mează” (Semnicitate).

Din marele număr al poezilor zilelor noastre,

Poesis

Domnița Neaga

Visând

Darul

Mă tot gândesc cum să ajung la tine...
Îți simt chemarea-n arișia zăpezii,
În fiacără din cumpăna amiezii
Cu pescăruși zburând în volte line.

Aș vrea să nu mai știu de nicio teamă,
Chiar dacă drumul e-mpletit cu noduri
Și traversat de neștiute poduri,
La care dăruim slăvita vamă.

Te voi afla la margine de visuri,
Ținând în brațe ceruri instelate,
Cu-atâtea idealuri sfărâmate
Și-mprăștiat-le-n triste povănișuri.

Ne vom îmbrățișa pe căi celeste,
Purtați de-avântul de odnicară,
Dezamăgiți de tot ce ne-nconjoară,
Visând la ce a fost și nu mai este.

Mă tot gândesc cum să ajung la tine,
Iubirea mea, pierdută-n lumi divine!

Te-am așteptat pe câmpuri înverzite,
În lanuri prinse-n frământări de maci;
Credeam că vei ajunge către toamnă,
Când via-ncet se coace pe araci.

Îmi-am auzit chemarea măiestrită,
Ținând din serii de ierni coplărești;
Îmi răsunau în gânduri clopoștii
Caleștilor trase de cai domoștești.

Ne cunoscuserăm în altă viață,
Același rămas, puțin schimbat;
Mi-a fost de-ajuns să îți zăresc făptura
Cu aerul ușor aristocrat...

În jurul nostru, mulți privesc în ciudă,
Tu mă conduci de mână către ring;
Îmbrățișaiți dansăm pe scena lumii,
Poveștilor dând viață când le-așting.

Uimită sunt că-n străluciri divine,
Darul meu arde și drept în mine...!

Elena Buică-Buni
Toronto, Iulie 2021

Meridiane critice

Criticismul politic și cultural de ieri — viabil și azi?
Răzvan Voncu, Pieton prin tranziție

- Continuare din numărul anterior -

Prin comparația inegală se relevă dimensiunea anodină a diriguitorilor din alte evuri: „De la ilustrul Nicolae Iorga încoace, **premierii** proveniți din învățământ au dat dovadă de o particulară **irresponsabilitate** față de domeniul care i-a propulsat în societate și în politică” (p. 185). Rechiziționul continuă cu exemplificări: „Unul a trădat cauza dascălilor și a elevilor, altul — inexistent, placid” (ibidem), altcineva „a pus cu botul pe labe învățământul”. Consecința: „un haos de nedescris”, care a culminat într-o toamnă (p. 204) cu o grevă generală. Un prim-ministru (...), a fost aproape de înghețarea anului școlar... Un alt guvernant, P., a avut o singură calităte: administrarea eficientă a afacerilor lui...” (p. 186).

Disprețul a săpat la temelia subsistemului, încât „învățământul a ajuns la capătul posterior” (p. 187) și chiar mai mult, incredibil de trist — *Educația agonizează* (p. 188)... Un pic nostalgic, R. Voncu consideră că tot ce a fost excelent în trecut a fost decarat, ca să nu zicăm extirpat, în plus, s-a inventat un for ce îl oripează pe exigentul universitar de la Litere București, și anume Institutul de Științe ale Educației, care a pus monopol pe minte, iar o disciplină, pedagogia, nu atât de relevantă ca literatura, istoria, filosofia... a ajuns să dicteze ea ce trebuie în învățământ: „O

altă permanentă nocivă a fost **dictatura specialiștilor** de la acest institut (p. 189). Astfel că manualele coboară stacheta valorii, se exclud teme/ lecții dificile, reducția conținutistică deranjează pe profesioniști, mai puțin pe ministerele, iar efectul a rezidat în expansiunea mediocrității, măsurabilă în rezultatele de final de ciclu: **75% dintre absolvenții de liceu** au un bagaj cognitiv precar, trec — opinează fostul director al unui cotidian renumit — drept **semianalfabete**.

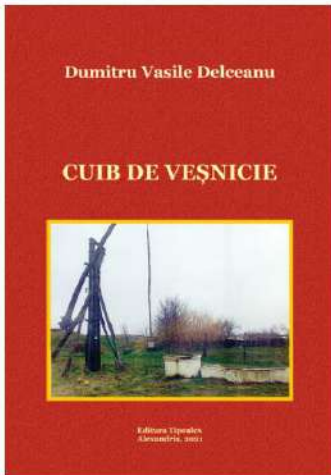
Cum-necum, aceștia se studentesc — medile nu contează, nu se trec în cv —, iar tineretul de mâine, de peste 3-5 ani (licență + masterat) ar trebui să continue succesele predecesorilor.

Școala românească a milenului 3 nu arată bine cu elevi care abia au promovat clasa la modul nerelevant (p. 192), cu inflația de facultăți „create peste noapte” (p. 196) și profesori improvizai, prin urmare, sistemul educativ riscă decredibilizarea. Redresarea reală este posibilă doar eludând (înginerile) politicul(ui)?

Schimonoșirea programei materiilor umaniste — limba și literatura română și, într-o oarecare măsură, istoria — nu a fost suficientă, căci o nouă anomalie se profilează — **romgleza**. Dintr-o țară francofonă, am ajuns ceva care maimănușrește engleza” (p. 190).

- va urma -

Prof. Dr. Iulian Bitoleanu

locul de obârșie purtat în cuget și simțire, satul Tudor Vladimirescu, mealegul nașterii și al copilăriei purfând în ființa sa dulcea povară a iubirii de bătaură cu mireasmă de azimă și busuioac, dorea ca acum, la bătrânețe, să abia bucuria de a-l strânge într-o carte cu aducen aminte, gânduri, trăiri, evocări privind oameni și întâmplări, conturând imaginea satului natal în diferite ipostaze ale biografiei sale.

Pe lângă o suită de date statistice obligatorii — fatal stereotipe și lipsite de orice încălzătură emoțională (trimiteri la fapte cu iz geografic, istoric, administrativ, social, economic, cultural) — s-au strecurat în paginile acestei lucrări unele abordări cu nuanță subiectivă, pe care autorul nu

Pierit-au dacii ?

Cu câțiva ani în urmă, în paginile acestui ziar, susținem că generația mea (și nu numai), ni s-a prezentat o istorie a României nu falsificată (e mult spus), dar incompletă, cu multe neadevăruri, cu multe goluri și neajunsuri care în niciun caz nu ne avantajează.

Fără a contesta valoarea profesională a istoricului H. Daicoviciu (ca să dau doar un exemplu), lată ce citeam în cartea domniei sale *Dacii* (publicată la Ed. E.P.L., București, 1968) la pp. 277-278:

„Cât a fost de extinsă și de profundă această romanizare între anii 108-271 nu se știe exact. Este cert însă că a fost destul de puternică, pentru că, după părăsirea Daciei de către împăratul Aurelian, nu numai să dea înapoi, ci, dimpotrivă, să se extindă și asupra dacilor liberi din afara fostei provincii. Așa au dispărut dacii din istorie.”

Pe lângă faptul că textul îmi pare destul de confuz, aș zăbovi puțin asupra ideii de romanizare și a celei de dispariție a dacilor din istorie. De ce?

Pentru că este o teză pe care o susțin și alți istorici și uni profesori de istorie care transmit această dezinformare elevilor și studenților lor, a dăcă noii generații. Vin în întâmpinare cu alte teze (mai recente, expuse de specialiști în domeniu și care combat cu tărie această teză depășită.

Prof. dr. Florea Costea (1937-2019), teleornăean de-al nostru născut în Troianul, doctor în istorie și arheologie, autor a zeci de cărți și a sute de articole pe teme de istorie, fost director al Muzeului de Istorie din Brașov, în teza sa de doctorat intitulată *Dacii din sud-estul Transilvaniei înainte și după stăpânirea romană* scrie la p. 234 că: „...demonstră încă o dată falsitatea tezei de origine toleiană care susține cu îndârjire exterminarea dacilor la cucerirea romană și la depopularea integrală a Daciei de către Gallienus. Mărturiile arheologice și relictele lingvistice aduse în lumină de numeroși învățați, dintre care nu puțini nu sunt români, sunt astăzi în măsură să pună capăt unei discuții prea mult prelungită și nimănui folositoare referitoare la etnogeneza românilor.”

Geograful și pedagogul francez Emmanuelle de Martone (1873-1955), profesor la Universitatea Sorbonna (Paris), cel care, alături de Robert Fichoux, a contribuit decisiv la stabilirea granițelor României Mari (fără ei Transilvania ar fi devenit teritoriu ungar), a afirmat în 1928 că: „Nu înțeleg la rumuni mania lor de a se lăuda că sunt urmași ai coloniștilor romani fiind foarte bine că în Dacia nu au venit romani, nici măcar italice, ci legiuni de mercenari recrutati din toate provinciile estice ale imperiului. Voi, români, sunteți dacii și pe aceștia ar trebui să-i cunoașteți rumunii mai bine și să se lăude cu ei pentru că acest popor a avut o cultură spirituală și morală înaltă.”

Știința face progrese. Inclusiv cea istorică. Așa că vin cu ceva mai de actualitate, cu cercetările și descoperirile unuia dintre cei mai în vogă istorici ai momentului, Leonard Velcescu, doctor în istoria artei și arheologie la Sorbonna și Ecole Pratique des Hautes

Études (Paris) — Departamentul de Artă Antică, laureat al Academiei Române. Este cel care, după o muncă de peste 15 ani, făcând studii, cercetări și descoperiri asupra monumentalelor statui de daci din Forumul lui Traian (afiat în inima Romei) și din alte muzee ale lumii, a elaborat celebră sa teză de doctorat *Les Daces dans la sculpture romaine. Etude d'iconographie antique*, lucrare pentru care a fost premiat (2012) de către Academia Română cu Premiul „Eudoxiu Hurmuzachi”.

Prin faimoasa sa teză de doctorat a pus la dispoziția publicului și a specialiștilor o documentație bogată și mai puțin cunoscută. Monumentalele statui de daci studiate au fost realizate de artiști romani în perioada de apogeu a artei romane. Ca și metopele de pe Columna lui Traian, în lipsa unor documente scrise, aceste studii aduc la lumină mărturiile foarte importante privitoare la istoria poporului dac. Niciun alt popor învins de Roma nu a beneficiat de o asemenea atenție din partea artiștilor romani, de unde deducem că în acest context dacii au avut un rol privilegiat.

Și tânărul cercetător Leonard Velcescu consideră că munca sa de documentare nu a luat sfârșit. Atenția i-a fost atrasă de Arcul lui Constantin, afiat tot în inima Romei, monument ce comemorează victoria lui Constantin cel Mare asupra împăratului Maxentius obținută în data de 28 octombrie 312 în bătălia de la podul Milvian. Pe acest Arc de Triumf sunt amplasate opt statui de daci de câte 3 m înălțime fiecare, vizibile de la distanță. Pe lângă ele, pe Arc mai există și alte reprezentări sculpturale care încă nu au fost studiate suficient și, firesc, nu și-au dezvăluit întreaga lor semnificație.

Pasionatul cercetător Leonard Velcescu este de părere că pentru a scoate la lumină semnificația acestor reprezentări este necesară abordarea lor prin diferite studii, cum ar fi identificarea în friza monumentului a trupelor auxiliare din armata romană formată din „barbari”, remarcând că aceste trupe prezintă anumite particularități pe care nu le putem ignora: auxiliarii poartă un steag de luptă în formă de dragon, scuturi ovale și săbi scurte de tip „sica dacilor”, caracteristici ce se regăsesc și în rândul războinicilor daci reprezentați în scenele de pe metopele Columnei. Intr-una dintre scenele frizei, chiar împăratul Constantin își face intrarea triumfală în Roma pe un car de luptă, iar în fața carului sunt trupe auxiliare care poartă stindardul dacic.

Nu înseamnă asta oare că în corpul de armată al lui Constantin cel Mare au luptat auxiliari daci care l-au ajutat să obțină victoria împotriva lui Maxentius? Este probabil și motivul pentru care împăratul Constantin a decis să-i plaseze pe cei opt daci în registrul superior al Arcului său de Triumf, loc ce le glorifică memoria. Și nouă ne dă de înțelece că încă existau daci în secolul al IV-lea d. Hr.

Deci, cum e cu dispariția dacilor din istorie?!

Prof. Ion Scarlat Roșiori de Vede

Așa vă place istoria?

83 de ani de la moartea Reginei Maria

18 iulie 1938, 17:38 a fost ora la care s-a stins din viață Regina Maria, singura Regină a României Mari. O durere imensă, sfâșietoare s-a întins peste tot pământul României la aflarea cutremurătoarei vești. „Regina inimilor”, „Mama răniților”, „Regina soldaților” își încheiasse periplul pe pământul românesc. Consternarea a fost generală, deși boala cumplită de care suferea era cunoscută, dar nimeni nu se aștepta la un sfârșit atât de rapid.

Maria a fost copilul Ducei lui Alfred de Edinburg, al doilea fiu al reginei Victoria a Angliei, și al ducesei Maria Alexandrova, fiica țarului Rusiei, Alexandru al II-lea. Tânără prințesă a fost crescută în spiritul englezesc, ce pune accentul pe educația în natură, pe jocuri în aer liber ce dezvoltă mușchii și făceau aușul puternic, practica înotării, inotul, alpinismul, echitația.

Maria era nepoata favorită a Reginei Victoria, bunica sa, care o iubea pentru inteligența, năzdrăvniile, vioiciunea și frumusețea sa.

În 1892, prințul Ferdinand de Hohenzollern o cunoaște și se îndrăgostește fulgerător de tânără și gingașă prințesă Maria ce devenise o mare frumusețe și, deși regina Victoria se împotriva în început la căsătoria tinerilor, în final, în urma acordului primit de la mama sa, Maria Alexandrova, și de la împăratul german, Wilhelm al II-lea, cei doi tineri se căsătoresc în Palatul Nou de la Postdam.

Căsătoria a avut loc la Castelul Sigmaringen la 30 decembrie 1892, în prezența împăratului Wilhelm al II-lea, a împărătesei Wilhelmina și a unui mare număr de priini, prințese germane, engleze, ruse și a multor case regale din Europa. Au avut loc 3 ceremonii diferite: o căsătorie civilă, o ceremonie catolică pentru Ferdinand și una protestantă pentru Maria.

Tânără pereche, după nuntă, pleacă spre România, se oprește la Viena, unde sunt primiți de împăratul Franz Iosef și de împărăteasa Sissi.

La 22 ianuarie 1893, tânără pereche sosește în România, unde sunt așteptați la gară de Regele Carol I, Regina Elisabeta, prim-ministrul Lascăr Catargiu, miniștri și o însemă mulțime care le-a făcut o primire entuziastă, tinerii sunt conduși în biserică unde are loc o treia ceremonie, de astă dată ortodoxă, alături de câte o pereche de miri din toate județele României cărora le-au fost năși.

Încă din 1936, Maria a fost lovită de o boală misterioasă. S-a vorbit de cancer de esofag, de ciroză a ficatului, ba chiar de otrăvire.

Pe 10 martie, a avut o puternică hemoragie internă, s-a alcătuit o comisie medicală formată din medici renumiți: doctor Manulea, prof. doctor Hartolomei, doctor Georgescu care nu au observat nici o leziune la stomac.

La 28 mai, suferă o nouă hemoragie și medicii pun diagnosticul de ciroză hepatică-splinică.

În ianuarie 1938, doctor Manulea o trimite la sanatoriul din Merano însoțită de ghiolanțul său, colonelul Zwidenecq, care o ajută mult. Aici este vizitată de sora sa, Alexandra Victoria, de copiii săi, Ileana și Nicolae, de noră sa, Elena.

La Merano, prof. doctor Killin din Freiburg, un mare specialist, i-a stabilit diagnosticul „suferență cu vechime de un an și jumătate, dureri abdominale, cinci hemoragii cu iz de melen”

Prof. Doctor Killin o transferă la un renumit spital în Germania la Wier Hirtz lângă Dresda, unde se află sub observația doctorilor Stürmer și Wonek. Prof. Stürmer îi stabilește diagnosticul „ciroză hepatică severă” și-i recomandă injecții cu sânge.

Impresionat de situația reginei, Hitler o trimite pe doamna Goebles să o încurajeze iar salonul său-i fie umplut cu flori zilnic.

Simțindu-și sfârșitul aproape, Maria cere să fie dusă acasă ca să moară pe teritoriul României.

Hitler oferă un avion special, dar Maria refuză și hotărăște să vină în țară cu trenul. Pe 17 iulie, în gara Cernăuți, Maria suferă o nouă hemoragie, dar trenul își continuă drumul și ajunge la Sinaia a doua zi, la 18 iulie, iar la ora 17:38 a murit.

Înainte de a pleca din Dresda, a trimis o ultimă scrisoare prietenului său de-o viață, Barbu Știrbei, evocând: „Amintind de cei dragi care îmi inundă din nou inima. Să te binecuvânteze Dumnezeu și să te aibă în paza sa.”

Ultima scrisoare o adresează poporului român: „...Te binecuvântează, Românie, țara bucuriilor și necazurilor mele, Frumoasă țară, care ai trăit în inima mea...”

Și-a iubit țara cu pasiune și a onorat cu prisosință calitatea sa de Regina a României.

Seara, s-a efectuat îmbalsamarea corpului de prof. doctor Mina Minovici, care a confirmat diagnosticul.

Carol al II-lea a decis ca mama sa să fie îmbrăcată într-o rochie simplă, albă, deoarece așa îi stă mai bine. Corpul reginei a fost depus pentru o zi la Peleş, apoi într-un tren special, îmbrăcat în mov, a dus-o la Cotroceni.

Inima reginei așezată în caseta de aur mai sus menționată a fost învelită cu steagurile României și Angliei, depusă în biserica Cotroceni, apoi dusă la Balciuc, în capela personală a Reginei „Stela Maris”, așa cum ceruse regina în testamentul său. Acum se află la Castelul Bran.

Înmormântarea a avut loc la 24 iulie; sicriul reginei, învelit în drapelul României, a fost așezat cu pioșenie și reculegere în cripta bisericii din Curtea de Argeș, alături de soțul său, Ferdinand.

După înmormântare, ranchiunosul Carol al II-lea nu a respectat ultimele dorințe ale mamei sale înscrise în testament și a reușit să „echilibreze” moștenirea negociind cu fratele și surorile sale, bineînțeles în favoarea sa.

În jurul său, Carol al II-lea a scris satisfăcut: „În linia mea, totul a mers foarte bine, actul de împărțire propus de mine a fost acceptat și îscălit fără discuții de toți”.

În ziua înmormântării, sicriul cu corpul reginei a străbătut Bucureștiul așezat pe un afet de tun, întreaga capitală fiind îmbrăcată în mov, culoarea aleasă de regină ca doliu în locul culorii negre.

În spatele sicriului, cu capul în jos, parcă simțise și el ceva, mergea ultimul său cal în ale cărui scări se aflau cizmele întoarse ale stăpânei sale.

Drumul cu trenul de la București la Curtea de Argeș a fost însoțit de peste un milion de români, cu ochii înlacrmați, cu capetele plecate, care au aruncat milioane de flori spre trenul îndoliat.

Au fost funeralii de militar; de fapt, aceasta a fost Maria — ultimul soldat luptând pentru ultima bucată de pământ.

Dumnezeu să o odihnească în pace și să mai binecuvânteze România și cu alte Maria de talia sa.

Prof. Gheorghe Vlad
Foto: sursa internet

Bilanțul realizărilor, după 18 ani de activitate la C.A.R. Pensionari Roșiori de Vede

Pe 28 mai 2021, a avut loc, la Roșiori de Vede, Adunarea Generală a Reprezentanților celor 9850 membri C.A.R., la care s-au analizat activitatea anului 2020 și s-au făcut alegeri pentru un nou mandat de 5 ani: 2021-2026.

Președintele în exercițiu, ec. Ioan Eana, nu a dorit să mai candideze din motive personale (vârsta înaintată și starea de sănătate agravată).

Cu acest prilej, a fost prezentat și bilanțul realizărilor în cei peste 18 ani de activitate, din aprilie 2003 până în aprilie 2021, din care au rezultat împliniri remarcabile pentru pensionarii din zonă.

Numărul de membri a crescut de la 2000 în anul 2002 la 9850 la 31.12.2020, creșterea fiind de 7850 membri, revenind în medie pe fiecare an câte 436 noi cazuri de membri înscrși.

Au fost înființate agenții și puncte de lucru în toate cele 22 de localități din zona Roșiori de Vede pentru a veni în sprijinul pensionarilor din mediul rural.

Fondul social al membrilor constituit din cotizația

lunară de 1% din venit, revenind în medie pe un membru aproximativ 2500 lei. Din acest fond, s-au acordat împrumuturi la 39% din numărul total al membrilor.

La fondul de întrajutorare, constituit din contribuția lunară de 5 lei, am plătit ajutoare pentru deces, am acordat ajutoare nerambursabile la cei cu pensie minimă și s-au acordat compensații la toți membrii care au fost la stațiunile balneare pentru recuperare sau în excursiile pelerinaj organizate.

În 2005, a fost cumpărată clădirea și anexele care au fost reamenajate, unde funcționează sediul C.A.R., întreaga activitate fiind acum în format electronic, atât la sediul central cât și la punctele de lucru.

Am cumpărat și ne folosim de două autoturisme pentru deplasări în teren, transportul valorilor, deplasarea la domiciliu a bolnavilor și bătrânilor care nu se pot deplasa.

Numărul salariaților cu contract de muncă ai C.A.R. s-a mărit de la 5 în 2002 la 30 în 2020, dintre

care 13 au activități la sediul central, iar restul de 17 la punctele de lucru și agențiile de la comune. Dintre aceștia, 15 au studii superioare.

Nu avem nicio datorie la stat sau la alte persoane fizice și juridice.

Disponem de posibilități financiare să acordăm anual împrumuturi, ajutoare și compensații la peste 50% membri C.A.R.

În afara acestor posibilități financiare, C.A.R. s-a implicat în activități sportive, culturale și de agrement; astfel, avem Club al pensionarilor, Club Femeia, am organizat excursii, pelerinaje cu pensionarii în țară și în afară, anume, în Bulgaria, Ungaria, Republica Moldova, cu o contribuție parțială a excursioniștilor pensionari, membri ai C.A.R.

Toate aceste rezultate în sprijinul membrilor C.A.R. au fost posibile prin acțiunile și activitățile organelor alee, Consiliul Director și Comisia de Cenzori, dar și a personalului salariat, cărora le mulțumesc pentru tot ce au făcut să ajute

pensionarii.

Subliniez și faptul că în toți cei 18 ani am reprezentat pensionarii din Roșiori, iar până în 2016 din județul Teleorman, în raporturile cu Primăria, cu Prefectura și organele centrale ale statului în calitate de Președinte al Consiliului Persoanelor Vârșnice.

Acum am 87 de ani; vârsta înaintată și agravarea stării de sănătate nu mai îmi permit să îmi continui activitatea.

Am predat mandatul de 18 ani de activitate fără datorii și o situație financiară bună.

Doresc sincer tuturor multă sănătate, putere de muncă, să îmbrătrâniți frumos și La multi ani!

Pensionarii membri C.A.R., le doresc să aibă încredere și să conțeze pe C.A.R., care este singura asociație care se interesează și susține interesul pensionarilor.

Cu datoria împlinită 18 ani, fostul președinte al C.A.R. Pensionari Roșiori de Vede,

Ec. Eana Ioan

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman în dialog cu dumneavoastră

(Urmare din pag. 1)

• **Bibliotecarii teleormăneni – multiplicatori ai informației europene la nivel local**

Știm că informația deținută înseamnă putere, că un cetățean informat, indiferent din mediul din care provine, este un

cetățean câștigat. Prin organizarea activităților de informare, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman oferă posibilitatea locuitorilor din județul Teleorman să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la viitorul Uniunii Europene și, implicit, al lor, participând nemijlocit la procesul democratic european.

Sub aceste auspicii, a avut loc activitatea „**Cetățeni europeni pregătiți pentru viitor!**”, o întâlnire a echipei EUROPE DIRECT Teleorman cu bibliotecarii din Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman, dar și din alte biblioteci publice din județ, adevărate centre de comunitate și de cunoaștere pe tot parcursul vieții, care pot multiplica informația europeană la nivel local.

Agenda întâlnirii a cuprins: prezentarea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman; informare privind prioritățile UE pentru anul 2021: *Pactul Verde European și O Europă pregătită pentru era digitală*; prezentarea și promovarea Conferinței privind viitorul Europei – *CoFE*; training privind utilizarea platformei dedicată *CoFE*; feedback și propuneri din partea participanților.

Activitatea a fost găzduită de

Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman, instituție de cultură, partener al Centrului ED Teleorman, aflată în subordinea Consiliului Județean Teleorman.

În cele două ore și jumătate ale întâlnirii, bibliotecarii prezenți la eveniment au învățat să folosească platforma dedicată *CoFE*, astfel că, la rândul lor, pot organiza, pe viitor, sesiuni de informare,

pentru membrii societății civile, pe teme și subiectele propuse de conferință, având ca scop creșterea calității vieții în comunitate cu propuneri constructive și concrete.

Concluzia întâlnirii a fost aceea că fiecare dintre noi poate juca un rol important în stabilirea priorităților Uniunii Europene și, astfel, vom putea construi împreună Europa noastră de mâine.

• **„Biblioteca de vacanță în Europa de acasă”**

În data de 6 iulie 2021, în Grădina Publică „Mihail C. Mănculescu” din Roșiori de Vede, a debutat programul „**Biblioteca de vacanță în Europa de acasă**”, sesiuni de lectură în locuri

neconvenționale având ca obiectiv informarea despre crearea Uniunii Europene, despre procesul de integrare a României în marea familie europeană,

despre prioritățile UE pentru anul 2021: *Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală*, dar și *Conferința privind viitorul Europei*, eveniment la care, încă din prima zi, au participat zeci de copii, adolescenți, tineri, părinți și bunici.

Avându-i alături pe voluntarii EUROPE DIRECT Teleorman, pe parcursul a trei ore, am discutat cu cititorii și vizitatorii noștri despre Europa de azi și de mâine, despre rolul cărții în educația unui copil, despre implicare activă și spirit civic. Totodată, am citit împreună, am desenat și am pictat obiecte din lut cu însemnele Uniunii Europene.

Programul „**Biblioteca de vacanță în Europa de acasă**” se va derula în fiecare zi de marți, timp de trei luni, în diferite locuri din județul Teleorman. Așadar, vă așteptăm alături de echipa EUROPE DIRECT Teleorman în minunata lume a cărților! Și cum cărțile nu au vacanță, îndemnul nostru rămâne același: **CITEȘTE!**

• **„Seara europeană când poveștile prind viață”**

În cadrul programului „**Bibliotecii de vacanță – Seara europeană când poveștile prind viață**”, începând din data de 7 iulie 2021, în fiecare săptămână, timp de trei luni, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman așteaptă publicul teleormănean, în locuri neconvenționale în diferite localități ale județului Teleorman, la programul de proiecții video cu tematică europeană și filme animate, adaptate copiilor și tinerilor, dar nu numai.

Primele acțiuni din program au avut

loc în Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vede” și în Grădina Publică „Mihail C. Mănculescu” din municipiul Roșiori de Vede. Au fost seri minunate, la care au participat sute

de persoane, și care au cuprins: proiecții

video de filme cu tematică europeană („*STOP risipei de alimente*”; „*Strategia UE privind drepturile copiilor*”); filme animate pentru copiii de toate vârstele; dialoguri informative cu tinerii, părinții și bunicii prezenți la eveniment despre rolul EUROPE DIRECT Teleorman în comunitatea locală, precum și prezentarea priorităților Uniunii Europene pe anul 2021: *Conferința privind viitorul Europei – CoFE, Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală*.

Așadar, vă așteptăm toată vara, dar și în prima lună de toamnă, în feerică lume a personajelor de film!

• **„CoFE de la ora 5”**

Sub genericul „*CoFE de la ora 5*”, joi, 8 iulie 2021, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman a organizat, la Clubul FEMINA din Roșiori de Vede, „**Lecția de informare europeană**”.

Invitatele evenimentului au fost doamnele acestui club, la care s-a alăturat o parte a voluntarilor ED Teleorman, într-un dialog între generații despre prezentul și viitorul

Europei.

Timp de peste două ore, echipa ED Teleorman a prezentat și a realizat un training asupra utilizării platformei *Conferinței privind viitorul Europei – CoFE*, a informat despre prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2021: *Pactul verde european și O Europă pregătită pentru era digitală*, dar și despre misiunea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman în comunitatea teleormăneană. Subiectele care au prezentat cel mai mare interes și au generat idei au fost: sănătatea, educația, dar și tehnologia digitală care ne-a transformat viața și pentru care trebuie să fim pregătiți.

A fost un moment potrivit pentru ca distinsse doamne ale Clubului FEMINA, foste cadre didactice, medici, ingineri, economiști etc., să-și împărtășească ideile, să-și exprime așteptările privind locul și rolul României în Uniunea Europeană, să-și ofere sprijinul și experiența dobândită de-a lungul anilor pentru a contribui la clădirea viitorului nostru comun. Și pentru că noi încurajăm inițiativa, spiritul civic și curajul, am premiat cea mai activă participare, respectiv doamna *prof. Ana Dumitrescu*, și colaborarea Clubului FEMINA în derularea

evenimentului organizat de EUROPE DIRECT Teleorman.

Întâlnirea s-a încheiat cu promisiunea organizării și a altor evenimente în viitorul apropiat.

Proiect finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorilor și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene. Nici Uniunea Europeană și nici autoritatea care acordă grantul nu pot fi făcute răspunzătoare pentru acestea.